

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvphrii Panvinii Veronensis Fratris Eremitae
Augustiniani. De Praecipvis Urbis Romae
sanctioribusq[ue] basilicis, quas Septem ecclesias uulgo
uocant, Liber**

Panvinio, Onofrio

Romae, 1570

De hospitalibus domibus Lateranensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11316

mea. Tu es firmamētū, et refugiū meū, lumē et desideritū meū, adiutoriū, & patrociniū meū. Te deprecor, & rogo, adiuua me, et saluus ero: gubernā me, et defende me cōforta & cōsolare me, cōfirma et laetifica me, illumina & uisita me. Suscita me mortuū, quia factura & opus tuū sum: domine ne despicias; famulus, & seruus tuus sum, quāuis malus, indignus, & peccator. Sed qualiscūq; sim, siue bonus, siue malus, semper tuus sum. Ad quē ego fugiam, nisi ad te uadā? Si tu me eijcis, quis me recipiet? Si tu me despicias, quis me aspiciet? Et recognosce me indignū ad te refugietē, quāuis sim vilis & immundus, quia si vilis & immundus sum, potes me mūdare: si cecus sum, potes me illuminare: si infirmus sum, potes me sanare: si mortuus & sepultus sū, potes me resuscitare quia maior ē misericordia tua, quā iniquitas mea: maior est pietas tua, quā impietas mea: plus potes dimittere, quā ego cōmittere: et pl^{us} parcere, quā ego peccator peccare. Nō ergo me despicias domine, neq; attēdas multitudinē iniquitatū mearū, sed secundū multitudinē miserationum tuarum miserere mei, & propitius esto mihi maximo peccatori. Dic animæ meæ, Salus tua sum. Qui dixisti, Nolo mortē peccatoris, sed magis, ut uiuat et cōuertatur; cōuerte me domine ad te, & noli irasci cōtra me. Deprecor te, clemētissime pater, pp̄ misericordiam tuam supplico, & exoro, vt p̄ducas me ad bonum finē, ad verā pœnitentiam, puram confessionem, & dignam satisfactionem omnium peccatorum meorum. Amen.

De hospitalibus domibus Lateranensibus.

Ioānes Colūna nobilissimus ciuis Rom. psbyter Car. II. s.
Praxedes āte ānos CCC. et LX. ab Honorio III. PP. creatus

N 3 hospiales

hospitales domos ad Lateranum occidentem versus, suis
 opibus cum magnis redditibus in alimenta peregrinorū
 egenorumque hominum, cum singulari pietatis laude
 primus edificauit, quæ postea à diuersis Romanis ponti-
 ficibus, & Cardinalibus, Episcopisque auctæ, & insigni-
 bus prouentibus in dies in pauperum perpetuos vsus lo-
 cupletatæ. Nūc S. Saluatoris hospitale vocatur, aliquot
 Romanorum ciuium cura, & protectione administratū
 circum amplas ædes, et occidentem versus ædiculā cum
 ara habet ad conseruandam eucharistiam. In hospitali
 sunt satis ampla cubicula, & conclauia, & multorum
 pro ægrotis lectulorum capacia. Post ædiculam meri-
 diem versus extant custodum, & ministrorum hospita-
 lis magnificæ ædes, quæ habent multas iurisdictiones, &
 priuilegia à Romanis pontificibus concessa. Huius hospi-
 talis custodibus ciuibus Romanis cura etiam commissa
 est ædiculæ S. Laurentis siue Sancta sanctorum, in qua
 imago S. Saluatoris conseruatur. Ibidem coquina, tricli-
 nium, aromataria, penus, & omnia ægrotis necessaria,
 Hyeme paratur pro infirmis ad cxx. lectuli, æstate fere
 duplicantur pro maribus tantum, nam feminae seorsum
 in alio conclauī manent ab masculorum hospitali separa-
 te in lectulis xxxij, qui & ipsi æstate duplicantur ob
 maiorem ægrotantium numerum. In eo etiam sunt me-
 dici, editui, ministrique, prior, & priorissa infirmorum,
 xenodochij, custodes, guardiani duo. Mares à maribus,
 feminae à fœminis ministris seorsum mira pietate guber-
 nantur. Ante hospitale septentrionem versus ultra for-
 mam aquæ Claudie, est cœmeterium, quem Campū San-
 ctum vocant, in quo sepeliuntur, qui diem suum in
 hospitali

hospitali obierint. Huius hospitalis societas est nobilium Romanorum sub appellatione S. Saluatoris. Res est piissima, & Christianis hominibus maxime digna: ibi enim pauperes omnes, & calamitosi, & egrotantes, summa cum pietate suscepti, tractati, & curati, necessarijs omnibus, dum viuunt, subleuantur.

De quinta ecclesia, & titulo S. Crucis in Hierusalem. Cap. v.

Constantinum Imperatorem decem ecclesias in vrbe, & suburbijs fabricasse, auctor est Damasus Papa in S. Siluestri vita. Hæ fuerunt, sanctori Petri, & Pauli apostolorum, Lateranensis, S. Laurentij extra muros, S. Agnetis, SS. Marcellini, et Petri, S. Martini in Montibus: Ostia, sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & Ioannis Baptistæ Albæ, S. Ioannis Baptistæ. Et hanc, de qua nobis sermo est institutus, sanctæ Crucis in Hierusalem, in antiqui atrij Sessoriani (cuius adhuc multa vestigia extant) parte, in imis esquilis propeã phitheatrum castrense. Quæ porro causa fuerit huius basilicæ construendæ, breui aperiam. Cum religiofissimus Imperator Constantinus aduersus Maxentium tyrannum, qui vrbis Romæ ui Imperium occuparat, bellum ciuile pararet, atque exercitum duceret; erat quidem iam religionis Christianæ fautor, verique dei venerator, patris Constantij pij Imperatoris exemplo permotus, quem Christianorum studiosum fuisse constat.

N. 4 nondum